

# ΑΘΗΝΑΙΣ

## ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Έν Έλλάδι... Δρ. 3.40  
Έν τῇ ἀλλοδαπῇ... 3.40

ΕΚΑΙΣΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν... 20  
261—Γραφεῖον ὁδ. Ἐρμού—264

Αἰτήσεις πρὸς ἐγγραφήν συνδρομητῶν, μὴ συνο-  
δουόμεναι ὑπὸ τοῦ τιμήματος τῆς συνδρομῆς, εἶναι  
ἀπαράδεκτοι.

### Ἡ ΚΥΡΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ ΑΝΑΠΑΥΣΕΩΣ

« Ἐξ ἡμέρας ἐργά και ποιήσεις πάντα τὰ ἔργα σου,  
καὶ ἡμέρα τῇ ἑβδόμῃ σάββατα Κυρίου τῷ Θεῷ σου·  
καὶ ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον σου καὶ ὁ υἱός σου καὶ  
ἡ θυγάτηρ σου, ὁ παῖς σου καὶ ἡ παιδικὴ σου, ὁ  
βοῦς σου καὶ τὸ ὑπόζυγιόν σου καὶ πᾶν κτήνος σου»  
(Ἐξὸδ. κεφ. Κ', 9—11).

Ὅτι ἡ τήρησις καὶ ὁ ἀγιασμός τῆς Κυριακῆς εἶνε  
καθῆκον καὶ χρέος ἐπιβαλλόμενον εἰς ἡμᾶς ὑπὸ τοῦ  
Θεοῦ, καὶ ὅτι ὁ τῆρῶν καὶ φυλάττων αὐτὴν ἔχει τὰς  
εὐλογίας τοῦ Ὑψίστου, περὶ τούτου νομίζομεν δὲν εἶ-  
νε ἀνάγκη πολλοῦ λόγου. Ἐάν ὁ τοῦ γονεῖς αὐτοῦ σε-  
βόμενος καὶ τιμῶν εὐτυχὴ καὶ μακρὸν ζῆ χρόνον,  
πῶς ὁ τὸν Θεὸν τιμῶν καὶ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ τῆρῶν  
δὲν δά ἔχη τὰς εὐλογίας αὐτοῦ, καὶ δὲν δά εὐδαιμονήσῃ  
καὶ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐν τῷ οὐρανῷ; Ὁ Θεὸς ἠλόγη-  
σε τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην καὶ ἡγάγεον αὐτὴν δὲν  
δά εὐλόγησεν λοιπὸν καὶ δὲν δά ἀγάσῃ τοῦς φυλάτ-  
τοντας αὐτήν; Ἐάν οἱ λόγοι ἐπιγείου βασιλείας δὲν  
ἀθετοῦνται, οἱ λόγοι τοῦ Ὑψίστου ἐλεγχθῶν εἰς μά-  
την; Οὐχὶ βεβαίως. Ἀλλὰ, ἀνὸς τὰς Κυριακάς ἐργα-  
ζόμενοι καὶ τὴν ἐντολήν τοῦ Κυρίου παραβαίνοντες  
νομίζομεν ὅτι ὠφελοῦνται καὶ κερδαίνουσι, πολὺ ἀπα-  
τῶνται καὶ συμβαίνει εἰς αὐτοὺς ὅ,τι συνέβη καὶ εἰς  
τοὺς ἐν τῇ ἐρημῷ Ἰσραηλιτάς.

Ὁ Θεὸς εἶχε διατάξει τοὺς Ἰουδαίους νὰ μὴ συλ-  
λέξωσι μήτε τὸ μάννα ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Σαββάτου.  
« Ἐξ ἡμέρας συλλέξατε, τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ σά-  
ββατα» (Ἐξὸδ. 16, 26) ἀλλ' Ἰουδαίαι τινὲς ἀπλη-  
στοὶ ἐξῆλθον κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου νὰ συλ-  
λέξωσι, ἀλλὰ δὲν εὗρον οὐδέν. «Καὶ οὐχ εἶδον»  
«Ὁμοίως καὶ τινε; ἐκ τῶν Χριστιανῶν, λέγει ὁ πῶλύς

»Εὐγένιος ὁ Βούλγαρις, ὑπολαμβάνουσιν ὅτι ἐπιστρέ-  
»φουν ἀπὸ τὴν ἀγορὰν ἢ ἀπὸ τὸ ἐργαστήριον μετὰ  
»τινος κέρδους. Θάρρουσιν ὅτι μετὰ τὸ νὰ ἐσυμφώνησαν  
»μῖαν πραγματείαν, μετὰ τὸ νὰ ἐξέδωκαν ἐν τι μέρος,  
»μετὰ τὸ νὰ ἐσύναξαν ὀλίγα ἀργύρια θάρρουσιν, εἶπα,  
»ὅτι ἐκέρδησαν κάποιόν τι καὶ ὠφελήθησαν. Ὅμως  
»πλανῶνται· ἐκείνη ἡ συμφωνία ἕως τὸ ὕστερον δὲν  
»τελεσφορεῖ· ἐκείνη ἡ πώλησις δὲν τοὺς ἀνορθοῖ· ἐκεί-  
»νη τὰ ἀργύρια διὰ τινε; ἐπισυμβαίνουσιν περιστάσιν,  
»νεῖς κάποιον καὶ εἰς ἄνεμον τελευταίον διασκεδάζον-  
»ται· καὶ τὴν ὠφέλειαν, τὴν ὑπόσταν ἠλπίζον νὰ εὗρουν,  
»τελευταίον δὲν τὴν πῶραν. «Ἐξῆλθον τῇ ἑβδόμῃ συλ-  
»λέξαι καὶ οὐχ εἶδον» (Εὐγεν. ἐν Ἀδολεσχ. Φιλοθ.  
τόμ. I. σ. 311).

Τὴν ἀλήθειαν ταύτην ἐπιβεβαιοῦσι τὰ γεγονότα  
πολλῶν δυστυχουμένων καὶ χρεωκοπιηθέντων, διότι  
περιεφρόνησαν τὴν ἐντολήν τοῦ Θεοῦ καὶ περὶ τούτου  
δύνανται οἱ ἀμφιβάλλοντες ν' ἀναγνώσωσι καὶ μελε-  
τήσωσι τὸ ἐξῆς βιβλίον, ὑπερνεωστὶ μεταφρασθὲν εἰς  
τὴν γλῶσσαν ἡμῶν ἐπιγράφεται «Κυριακὴ ἢ ἐπιθρα-  
»σθρασις αὐτῆς ἐπὶ τῆς ὑγιείας καὶ τῆς εὐθυμίας  
»τῶν λαῶν—ἀπὸ Κυρόλου Χίλλ γραμματέας τοῦ  
»Συνδλόγου πρὸς ἀνάπαυσιν τῶν ἐργατῶν κατὰ τὰς  
»Κυριακάς».

Ἀλλ' ἡ τήρησις τῆς Κυριακῆς, εἶνε καθῆκον ὅπερ  
ἔχομεν πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς χάριν τῆς συντηρήσεως καὶ  
υγιείας ἡμῶν. Καθὼς ὁ τὴν νύκτα ἀναπαυόμενος ἐρ-  
γάζεται τὴν ἡμέραν μετὰ νέων δυνάμεων καὶ εὐθυ-  
μίας, ὁτῶ καὶ οἱ τὴν Κυριακὴν ἀναπαυόμενοι ἔχουσι  
μείζονα διάθεσιν εἰς τὸ ἐργάζεσθαι κατὰ τὰς λοιπὰς  
ἡμέρας. «Ἡ νύξ, λέγει διασημὸς τις ἰατρός, εἶνε ἡ  
»ἀνάπαυσις ἢ τὸ σάββατον τῆς ἡμέρας· καὶ αὐτὴ μὲν  
»ἀνάπαυσις τὸ κεκμηκὸς σῶμα, τοῦ ἀνθρώπου ἐκ  
»τῶν ἐργασιῶν τῆς μιᾶς ἡμέρας, ἢ δὲ τῆς Κυριακῆς  
»ἀνάπαυσις ἐκ τῶν ἠνωμένων λοιπῶν τῶν ἐξ ἡμερῶν.  
»Εἰς τὸν ἀνθρώπον καὶ εἰς τὰ ζῶα ἡ ἀνάπαυσις τοι-  
»αύτης κυριακῆς ἀναπαύσεως ἀπεδείχθη τρανιότατα.»



Τὸ πρόσωπόν τῆς κυρίας Ρεϊνόρου ἐταράχθη.  
 «Θὰ τὸ ἐξοδεύσῃ, φοβοῦμαι, ὡς νερόν,» εἶπε.  
 «Καὶ ἐγὼ τὸ φοβοῦμαι,» παρετήρησεν ὁ ἐκτελε-  
 στὴς.  
 «Δὲν ὑπάρχει τρόπος νὰ μὴ δώσωμαι τὰ χρήματα  
 εἰς τὰς χεῖράς του; ἤρώτησεν ἡ μήτηρ του.

Ῥεϊνόρου μὲ βλέμμα ἀπελπιστικόν· «τίνα χρῆσιν θὰ  
 κάμῃ τόσων πολλῶν χρημάτων;»  
 «Ὅχι καλὴν βεβαίως χρῆσιν,» ἀπήντησεν ὁ κύριος  
 Χάρδης.  
 «Μὴ τῶ τὰ δίδῃτε,» εἶπεν ἡ κυρία Ρεϊνόρου, μετὰ  
 πολλῆς συγγινῆσεως.



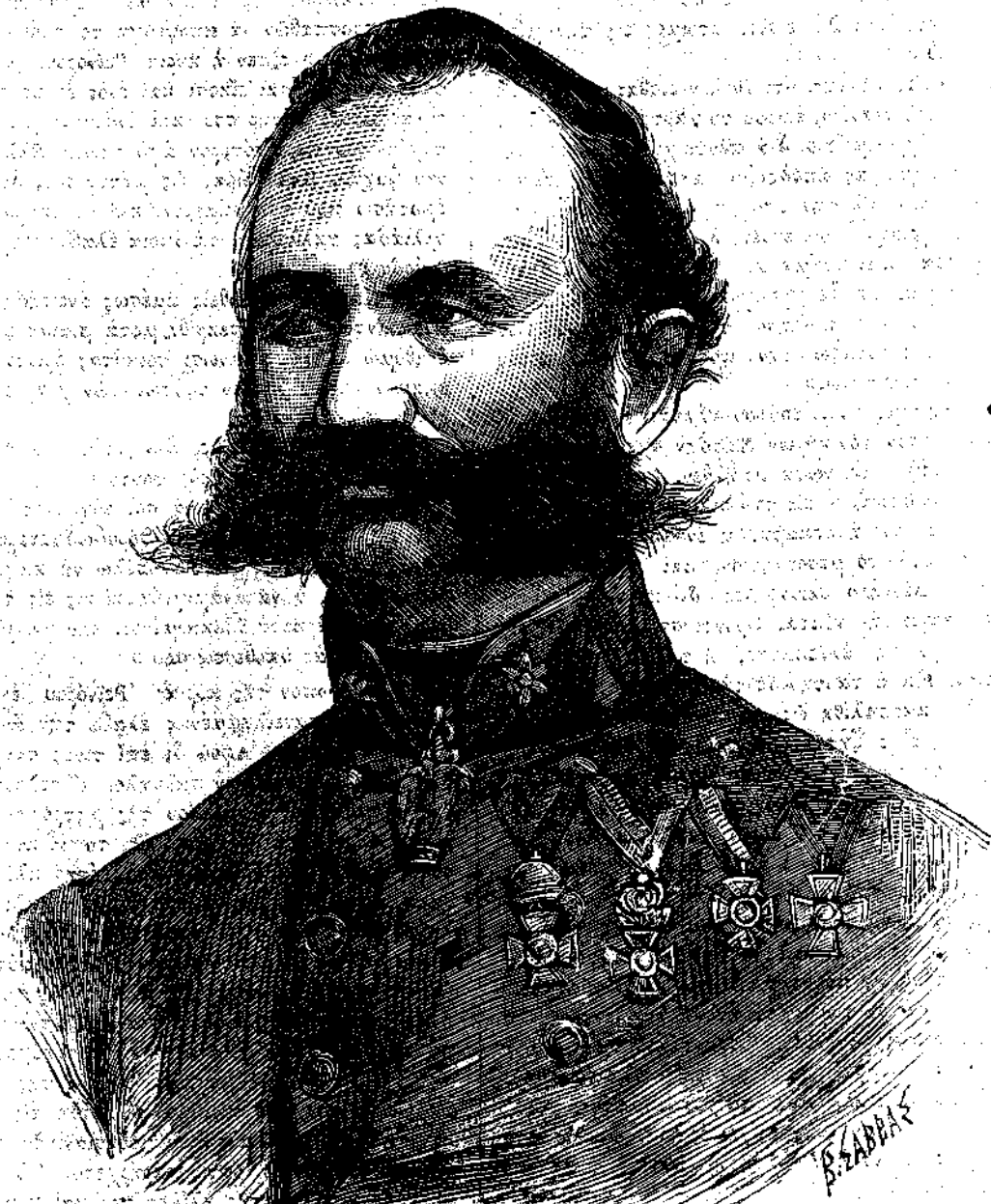
Ὁ πλάνης Ἰταλός. (Ἰδὲ σελ. 135).

«Ὅχι, νομίζω,» ἀπεκρίθη. Οἱ ὄροι τῆς διαθήκης  
 εἶναι ὠρισμένοι. Ἐγχομαι τώρα νὰ σᾶς ἀναφέρω, ὅτι  
 αὐτὸς χρειάζεται πέντε χιλιάδας ταλλήρων σήμερα,  
 καὶ βιάζεται πολὺ νὰ τὰ λάβῃ.»  
 «Πέντε χιλιάδας ταλλήρων!» ἐξεφώνησεν ἡ κυρία

«Θὰ ἦναι ἀσυγχώρητος προσβολή,» εἶπεν ὁ ἐκτε-  
 λεστὴς, «φέρουσα εἰς ῥῆξιν ἡμᾶς, καὶ καταστρέφουσα  
 πᾶσαν ἐπ' αὐτοῦ ἐπιρροήν μου εἰς τὸ μέλλον. Εἶναι  
 καλὸν νὰ διακινδυνεύσωμεν τοῦτο τὸ μέσον;»  
 Τὸ πρόσωπον τῆς κυρίας Ρεϊνόρου κατέστη ἐπι-

μᾶλλον τεθλιμμένον. «Βλέπω, βλέπω,» ἀπάντησας, συ-  
 στρέφουσα τὰς χεῖρας ἐν νευρικῇ ταραχῇ καὶ ἀνη-  
 συχίᾳ. «Καὶ ἂν ἡ ἐπιρροή σας ἀπολεσθῇ, οὐδεμία  
 ἐλπίς ὑπάρχει ὑπὲρ αὐτοῦ. Δὲν θὰ στέρχη νὰ ἀκούσῃ  
 οὐδεμίαν λέξιν ἐπιπληκτικὴν, ἢ συμβουλήν παρ' ἐμοῦ.  
 Ὡ! ἐπιθέτουμιν μυριάκις νὰ ἀπέθνησκεν ὁ πατήρ του  
 πτωχός.»

«Κάμετε ὅπως στοχεύσατε καλλίτερον,» ἀπεκρί-  
 θη ἡ κυρία Ρεϊνόρου, ἐνῶ ἔφερον τὰ δάκρυα ἐπὶ τῶν  
 ὠχρῶν παρειῶν τῆς, «ἀλλὰ πρὸ πάντων μὴ τὸν προσ-  
 βάλητε ἢ μόνῃ μου ἐλπίς εἶναι εἰς ὑμᾶς. Ὅταν ἡ  
 ἐπιρροή σας ἀπολεσθῇ, αὐτὸς εἶναι χαμένος.» Καὶ τὸ  
 σῶμα τῆς δυστυχοῦσε μητρὸς ἔτρεμαν ὑπὸ τῆς σφο-  
 δρᾶς πάλιν τῶν αἰσθημάτων τῆς.



Ο ΒΙΑΣΠΟΒΙΤΣ. Ἀρχηγεράτης τοῦ ἐν Βοσνίᾳ Αὐστριακοῦ στρατοῦ.

«Θὰ ἦτο καλλίτερον διὰ τὸ παιδίον, εἶμαι βέ-  
 βαιος, εἶπεν ὁ κύριος Χάρδης.» Ἀλλὰ τώρα πρόκει-  
 ται περὶ τοῦ ἂν πρέπη νὰ δώσω εἰς αὐτὸν τὰ χρήμα-  
 τα, τὰ ὁποῖα ζητεῖ; Ταῦτα εἶναι ἰδικὰ του δικαιο-  
 ματικῶς, καὶ ἂν τὰ κρατήσω τώρα, τοῦτο δὲν θέλει  
 διαρκέσει ἐπὶ πολὺ.»

Κατὰ τὴν μίαν ὥραν ἀκριβῶς ὁ Κάρολος Ρεϊνορου  
 μετέβη εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κυρίου Χάρδη, ὅστις  
 ἐλυπήθη ἰδὼν αὐτὸν, σχεδὸν μεθυμένον.  
 «Θὰ λάβω ταῦτα τὰ χρήματα,» εἶπε μετ' ἄντροπον  
 περιμένοντος ἄμισον συγκατάθεσιν εἰς τὴν  
 ἐπιθυμίαν του.





εγείρει ημάς εκ του λέκτρου, τούτέστιν εκ τής κλί-  
νης. Αν η λέξις έχη σχέσιν πρὸς τὸ ἡλέκτωρ και  
ἡλεκτρον ἐξ ἀνάγκης ὑποτίθεται ὅτι δὲ αὐτοῦ ἐδύ-  
λου οἱ ἄλλοις τὸ ζῶον τὸ ἔχον λάμπαντας, πυρ-  
δεῖς ἀφθαλμούς.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν ἰσομασιῶν τοῦ ἀλέκτο-  
ρος. Ἀλλὰ πῶς ὁ ἀλέκτωρ ὄν. λογικὸν μεταμορφώθη εἰς  
πτηνόν; Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλλητες ὡς ἐπλάσαν ὅτι ἡ Φιλο-  
μήλα μεταμορφώθη εἰς χελιδόνα, ἡ Πρόκνη εἰς ἀη-  
δόνα και ὁ Τηρέος εἰς ἔσποα (Τζαλαπτερινόν) ὡς ἐμυ-  
θαλόγουν ὅτι ἡ Ἀλκυὼν μεταμορφώθη εἰς τὸ ὁμώνυ-  
μον πτηνόν και ὁ Κηφύς εἰς τὸ θαλάσσιον πτηνόν τὴν  
κολυμβίδα ὡς και περὶ ἄλλων πολλῶν πτηνῶν ἠρέ-  
σκοντο πλάττοντες ὅτι ἐξ ἀνθρώπων ἐγένοντο τοι-  
αῦτα, οὕτω και περὶ τοῦ ἀλέκτορος ἐμυθαλόγησαν ὅτι  
ὄν. λογικὸν πρότερον ὄν. μεταμορφώθη εἰς τὸ ὁμώνυμον  
πτηνόν ὑπὸ τοῦ Ἄρεως, ὅστις ἐτιμώρησεν οὕτως  
αὐτόν, διότι ταχθεὶς πατε. νὰ μὲν ἄγρυπνος φύλαξ  
και νυστάξας ἐκοιμήθη. Ὁ ἀλέκτωρ ἔκτοτε παθὼν  
και φοβούμενος τὸν κύριον αὐτοῦ μένει καθ' ὅλην τὴν  
νύκτα ἀγρυπνῶν και ἐγρηγορῶς και καθ' ἑκάστην  
ῥαυν κράζων, ἰδίᾳ δὲ κατὰ τὴν πρωΐαν. Τοῦτο, ὡς εἴ-  
δομεν, ὅμοιοι και αὐτὸ τὸ ὄνομά. του, ἐμφαίνον τὸ μὴ  
κοιμώμενον, τὰ ἐγρηγορῶς ζῶον.

[Ἔπεται συνέχαις.]

Κύρις συντάχτα τῆς «Ἀθηναίος».

Ἐν τῷ φύλλῳ τῆς Α. Αὐγούστου τοῦ ε. ε. τῆς  
ἐξαίρετου και κοινωφελούς ἐφημερίδος ταύτης ἐν σε-  
λίδι 149 ἐν τοῖς ποικίλοις ἀναφέρατε ὅτι «παρὰ  
διακεκριμένου ἰατροῦ συγγραφέα εἰς τοὺς λογομένους  
ἢ ἐμφραξίς διὰ βλάβησος τῶν ὠτων» διότι παρε-  
τηρήθη δι. ἐν θεραπευτηρίῳ τῶν ὠτων ἑκατοντάδες  
κάθε ἐποχῆν ἐπισκέπτονται τὸ κατάστημα βλαφθέν-  
τες ἐκ τῶν λουτρῶν.

Τὸ τοιοῦτον δὲν εἶναι νέα παρατήρησις, και ἀναρ-  
μοδίως θεωρεῖτε ὡς ἴδιον τοῦ διακεκριμένου εὐρωπαϊοῦ  
ιατροῦ διότι καλῶς ἐγνώριζον τοῦτο οἱ ἀρχαῖοι ὁ πρόην  
καθηγητῆς τῆς Ἰατρικῆς κύριος Πύρλας ἐν τινι ἀρθρῳ  
περὶ θαλασσιῶν λουτρῶν δημοσιευθέντι ἐν τῇ ἐφημε-  
ρίδι τῷ «Μέλλον» μεταξύ πολλῶν σπουδαίων παρα-  
τηρήσεων λέγει ὅτι «οἱ ποιότητες θαλάσσια λουτρά  
πρέπει νὰ προσέχωσι ἵνα μὴ ἐν τοῖς ὠσι ἐμμερῆ  
ὑδῶρ διότι βλάβη ἐκ τούτου τῇ ἀκοῇ ἐπιγίγνεται».  
Τοῦτο δὲ ἀναφέρει και ὁ ἀρχαῖος ἰατρός Ἀγαθίνος  
εἰς τὰ περὶ λουτρῶν ἀναφερόμενα αὐτοῦ παρὰ τοῦ  
Ὀριδασίου.

Εἰς τῶν συνδρομητῶν.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Ἡ ἑλαία ἐφύτεύθη ἐν Κελλιφορσίᾳ και τῇ μεσημβρινῇ  
Καρολίῳ μετ' ἐπιτυχίας, οὐχὶ ὅμως και πρὸς παραγωγήν  
προϊόντος χάριν ἐμπορίας. Τὰ ὑπομνησθέντα ὅμως τῆς Γεωρ-  
γίας ἐν Ἀμερικῇ παροτρύνει εἰς τὴν φύτευσιν τῆς ἐλαίας  
ὡς μέρους τῆς ἀμερικανικῆς παραγωγῆς. Ἐξέδωκε μάλι-  
στα και ἐντύπος ὁδηγίᾳ πρὸς καλλιέργειάν τῶν δένδρων  
τούτου ἐκ τοῦ ὁποῖου ἡ Βλάσς πορίζεται τὸ ἐν τρίτον τῶν  
εἰσοδημάτων τῆς.

\* \* \* Καὶ ἡ παραγωγή μεταξὺ ἤρξατο ἐπιδοκιμασμένη  
ἀπὸ τοῦ ἔτους 1876, ἐν τῇ πολιτείᾳ τῆς Ἀλάσκας. Διὰ τὴν  
λέγουσιν οἱ ἀμερικανοὶ τὰ 6.000.000 δολλάρια τὰ ὁποῖα  
δίδουσι εἰς τὴν εἰσαγομένην μεταξὺ νὰ μὴ τὰ ἀφελῆται  
ὁ τόπος. Κατὰλληλος γὰρ πρὸς φύτευσιν μωρεῶν ἀγοράζε-  
ται ἀντὶ 4 ἕως 20 δολλάρων τὸ ἄκρον (2-3/4 σπέρματα)  
και ἀγροὶ μέχρι εἰκοσὶν ἄκρων ἢ και ὀλιγώτερον δύνανται  
νὰ δίδουσι ἐργασίαν και διατήρησιν εἰς βλόχληρον οἰκο-  
γένειαν.

\* \* \* Ἀναποκριτῆς ἀγγλικῆς ἐφημερίδος γράφει ἐκ Κό-  
πρου δὲ διερχόμενος Ἕλληνα γινώσκων τὴν Ἀγγλικὴν ἐζή-  
τησεν παρ' αὐτοῦ 10 σελ. τὴν ἡμέραν και τὴν τροφήν και  
κατοικίαν του. Ἡ ἀπαίτησις ἐφάνη εἰς τὸν Ἀγγλον ὑπερ-  
βολικὴν και δὲν τὸν ἔλαβεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του.

\* \* \* Δι' ἐν δωμάτιον μικρὸν και στενόχωρον με μίαν  
κλίνην και οὐδὲν ἕτερον ἐπιπλὸν ἐν Δάρνακι ἐξήτηθη ἐνοί-  
χιον ἐξ σελλινία τὴν ἡμέραν.

\* \* \* Τὸ ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν ἀδαμάντιων τῆς πρώην  
βασιλείσσης τῆς Ἰσπανίας Ἰσαβέλλας ἀπέφερε πᾶσαν τριῶν  
και ἡμίσεως ἑκατομ. φράγκων. Οἱ ἀδάμαντες ἐνὸς διαστή-  
ματος μόνον ἠγοράσθησαν παρὰ διαφόρων ἀντὶ τοῦ ποσοῦ  
166,615 φρ.

\* \* \* Ἡ Ἱερουσαλήμ ἔχει ἐν συνόλῳ κατοίκους Ἰουδαίους  
περὶ τὰς 13,000, ἧτοι περὶ τὸ τρίτον βλοχλήρου τοῦ πλη-  
θυσμοῦ.

\* \* \* Σιδηροδρομοὶς περὶ τὴν γῆν. Ἀμερι-  
κανικῆς τῆς ἐφημερίδος προτείνει σχέδιον σιδηροδρόμου, διὰ  
τοῦ ὁποῖου θὰ συνδεῖτο ὁ παλαιὸς πρὸς τὸν νέον κόσμον,  
οὕτω δὲ θ' ἀπεφεύγοντο πάντες οἱ κινδύνοι τῶν Ἀτλαντι-  
κοῦ. Ὁ σιδηροδρομος οὗτος θὰ ἦναι τὴν ἀμερικανικὴν ἡ-  
πειρον πρὸς τὴν Ἰνδιαν και Εὐρώπην σιδηροδρομος ἐκ  
Βασιγκτῶνος πρὸς Περράπολιν, με μίαν διαστήμα 40 μι-  
λίαν ὕδατος μεταξύ τῶν δύο τούτων μεγάλων πόλεων τοῦ  
νέου και ἀρχαίου κόσμου. Ὅπως θὰ ἦτο ἡ ἀπὸ τοῦ ἀκρωτη-  
ρίου τοῦ «Πριγκίπῳ τῆς Οὐαλιτίας» ἐπὶ τῆς ἀμερικανικῆς ἡ-  
πειροῦ μέχρι τοῦ «Ἀνατολικοῦ ἀκρωτηρίου» ἐπὶ τῆς Ἀσια-  
τικῆς κατευθεῖαν ἀπέναντι τῷ ἐν τῷ ἑτέρῳ. Τὸ διάστημα  
τούτου εἶναι περίπου ὅσον και τὸ ἀπὸ τοῦ Δόβερ εἰς Κολαί.  
Ἐὰν ἡ μεγάλη αὕτη ἄρα συνταχθῆ νὰ κατασκευασθῆ ὁ κιν-  
δυνος τοῦ Σουελλῶδος ἀπεναντι τοῦ ἀπεφεύγεται, και ἑ-  
κατοντάδες χιλιάδων ἀποικιστῶν και παιδῶν ἀπὸ τῶν ἐπι-  
στῶς θὰ ἐσώζοντο, ὡς και ἑκατοντάδες περιουσίας.

Ἀδελφὸς Αἰνιγμάτων ΙΑ'

Ποικιλία.

Ἔλυσαν δ' αὐτὸ οἱ κκ. Γ. Α. Γρηγοριάδης και ὁ καλὸς  
στοιχειοθέτης τῆς «Ἀθηναίος» Ἀνδρέας Λαδιανός.

Ἀδελφὸς Γρίφου 7.

Ε-ρις-Κε-σι-μυ-ον-ια-μυ-ητα

Ἔρις και ἀσυμφωνία μυστή.

Ἔλυσαν δ' αὐτὸν οἱ κκ. Κωνσ. Γ. Χριστοφῆς, Δ. Ρω-  
μαίδης και Γ. Α. Γρηγοριάδης.

ΑΙΝΙΓΜΑ ΙΒ'.

Με τὰ πρῶτά μου τὰ δύο  
μῖαν νῆσον σχηματίζω,  
νῆσον ἠρωϊκαϊκάτην.

Ἐπαρχίαν με τὰ ἄλλα  
δύο μου προσδιορίζω  
τῆς Τουρκίας ἐγγυτάτην.

Ἐν συνόλῳ εἶμαι νῆσος  
ὄχι στείρα σοφῶν νόων  
ἀλλὰ ἀγανος ἠρώων.

Γ. Α. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ.